

[Finansministeren.]

ordret de Udtalelser, jeg har fremsat i Landstinget. De lyder saaledes:

„Det ærede Medlem Hr. P. Korsgaard har ikke helt forstaaet, hvad jeg sagde om det kommende Budget. Det er ikke rigtigt, at det eneste Forbehold, jeg tog, var Tjenestemandslønningerne. Jeg sagde bl. a. ogsaa: Hvis vi kan komme af med de ekstraordinære Udgifter, og det er jo i Virkeligheden her, det største Forbehold ligger. Jeg skal minde om de meget store Ekstraudgifter, vi har til Rabatkortordninger og Tilskudsordninger af forskellig Art. I hvilket Omfang vi kan komme af med dem, og om vi overhovedet kan det, er meget vanskeligt at overse.“

Jeg skal nøjes med dette Citat og kun oplyse, at der derefter fulgte en Diskussion om Mulighederne for at komme af med det store Tilskud til Landbrugseksporten, som vi allerede betaler, og som eventuelt kan blive større siden. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at den sidste Sætning, jeg har citeret, lyder saadan: „I hvilket Omfang vi kan komme af med dem“ — nemlig disse Rabat- og Tilskudsordninger — „og om vi overhovedet kan det, er meget vanskeligt at overse.“ Man vil forstaa, at der ikke heri ligger noget Program om, at vi skulde afskaffe nogen Rabatordning fra 1. April, man kunde sige tværtimod. Jeg understreger netop, at om vi overhovedet nogen Sinde kan komme af med disse Ordninger og i hvilket Omfang det i saa Fald kan ske, afhænger af den kommende Udvikling, herunder naturligvis ikke mindst den kommende Prisudvikling og ogsaa Indkomst udviklingen i de forskellige Befolkningsdele, Ting, som vi endnu ikke har kunnet overse. Det ærede Medlem Hr. Strøm vil sikkert herefter give mig Ret i, at der ikke af disse Udtalelser kan drages nogen som helst Slutning om, at jeg eller den øvrige Regering skulde have haft til Hensigt at afvikle disse Rabatordninger nu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Saa vidt jeg har forstaaet, er de Udtalelser, den højtærede Finansminister i Gaar har fremsat i Landstinget, fremsat paa et Tidspunkt, hvor det laa klart, at den højtærede Arbejds- og Socialminister om Morgenens havde erklæret, at disse forskellige Love ikke vilde blive forlænget. Jeg tror, den højtærede Finans-

minister vil give mig Ret i, at den eneste Maade, hvorpaa han i Gaar Eftermiddags kunde have skaffet Klarhed over, hvad han tilsigtede med sine Udtalelser om Rabatordningen, vilde have været at tage klar Afstand fra de Udtalelser, hans Kollega Arbejds- og Socialministeren havde fremsat om Formiddagen.

Aage Fogh: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale at stemme for det af den højtærede Arbejds- og Socialminister fremsatte Lovforslag og imod de to Lovforslag, der er forelagt fra anden Side, hvis de overhovedet kommer til Afstemning. Jeg er ganske enig med den højtærede Arbejds- og Socialminister i den Betragtning, at det er bedre at forhøje den Rente, der betales til Alders- og Invalidere, ligesom at forhøje Satserne paa andre Omraader, end det er at fortsætte med at yde Rabatkort og andre Ydelser af lignende Art. Derfor er jeg indforstaaet med, at Loven forlænges for tre Maaneder under Forudsætning af, at vi i den Periode faar et Lovforslag om Alders- og Invalidere til Behandling, og faar det saa betids, at der bliver Lejlighed til at undersøge, om alle Rabatkort ved Hjælp af en saadan Lov kan afskaffes, eller om det skulde vise sig nødvendigt at opretholde nogle af dem — det er maaske en Mulighed, der ikke kan ses helt bort fra.

Hvad angaar de økonomiske Følger, ikke alene af denne Lov, men af andre Love, der er vedtaget i det høje Ting, kan jeg gøre den Bemærkning, at allerede i December Maaned, da jeg var Ordfører ved Behandlingen af denne Lov, gav jeg Udtryk for min Betænkelighed ved, at vi drev en Politik, der gik ud paa at ofre Millioner af Kroner paa at støtte Produktionen af visse Varer, som vi samtidig afsatte til Befolkningen med Millionbeløb i Tilskud for at bringe Priserne ned. Jeg har aldrig kunnet begribe, at man kan have Tro paa, at Statskassen i det lange Løb kan holde til en Politik af den Art; derfor er jeg helt ud enig med Socialministeren og andre, der gør sig til Talsmand for at finde et sundere Grundlag for Statens Økonomi i den kommende Tid. Det er min bestemte Overbevisning, at Statens Finanser i det lange Løb ikke vil kunne svare til de Udgiftskrav, der stilles til dem fra praktisk talt alle Sider. Jeg indrømmer, at Overgangstiden er vanskelig, men jeg haaber, det maa lykkes at finde et fast Leje i den kommende Tid, og paa det Omraade er jeg altsaa enig med den højtærede Arbejds- og Socialminister i at til-